

Telegraful

Organ național-bisericesc. Intemelat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamente:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției Telegraful Român**, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petiț 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cavenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației ziarului Telegraful**
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Asociația generală a clerului

Iar a devenit actuală problema Asociației generale a clerului. Chestiunea aceasta se frământă de douăzeci de ani, fără ca să ajungă până acum la o soluție definitivă și mulțumitoare.

Ideea a fost îmbrățișată de toți preoții din țară, cu deosebită simpatie. Dar în curând s'au ivit dificultăți, cari i-au zădărnicit înfăptuirea așa cum o doria preoțimea întreagă. Și aceste dificultăți n'au fost create de preoțimea din Ardeal, care a aderat chiar dela început cu toată sinceritatea la ideea organizării asociației. Noi ne-am precizat punctul de vedere dela prima întrunire cu abandonarea oricăror veleități de preocupări separatiste.

Cel dintâi statut a fost alcătuit de preoții din București în 1923 preconizând organizarea Asociației pe protopopiate. Această formă s'a dovedit însă nepotrivită și în toamna aceluiaș an s'a pus problema înscrierii individuale a preoților în Asociație. Nici forma aceasta n'a corăspuns scopului. În 1926 s'a ivit ideea unei uniuni a organizațiilor preoțești existente. Cum însă nu erau asemenea organizații în toate provinciile țării, nici ideea aceasta n'a fost fericită. Astfel că nici statutul din 1928 n'a rezolvat problema.

Un nou proiect de statut, elaborat de p. Ciuhandu dela Arad în 1932 a trezit susceptibilități și împotriviri în unele cercuri cari își temeau dominația în Asociație. Faptul acesta a adus la tenziuni regretabile și în loc să ne apropie pe unii de alții, a zădărnicit încă odată realizarea unei dorințe a întregii preoții.

Între timp preoții dela centru au făcut forme legale pentru înregistrarea Asociației generale a clerului, în care însă nu era și nu este nici astăzi cuprinsă toată preoțimea din țară. Deși poartă titlul de asociație generală, de fapt este tot o societate parțială, ca oricare alta, fără ca să reprezinte toată preoțimea.

Noi ardelenii și cu noi și alți preoți din vechiul regat n'au abandonat ideea și am stăruit și după aceasta pentru ajungerea la un modus vivendi.

Părintele Marin Preoteșcu dela Argeș, unul dintre cei mai sinceri aderenți ai problemei, a pregătit acum un nou proiect de statut, în care caută să armonizeze divergențele de opinii, preconizând principiul federalizării tuturor societăților preoțești existente.

Știm că proiectul părintelui Preoteșcu este isvorit din cele mai curate intenții de a ajunge la o soluție definitivă. Dar nici acest proiect nu va putea rezolva problema pentru toată preoțimea.

Deși partea organizării administrative este bine contemplată, temelia principală a asociației credem că nu poate corăspunde scopului. Proiectul prevede aderarea *benevolă* a actualelor societăți, cel puțin una pe metropolie. Pot fi membre ale asociației toate societățile preoțești, dar numai dacă vreau. Iar disproporția reprezentării în congresul general va da din nou prilej de nemulțumiri.

Sunt în țară societăți preoțești pe eparhii, în Ardeal pe metropolie, societăți județene, societăți separate

cu scopuri culturale, ecumenice locale și sunt ținuturi în cari nu sunt societăți preoțești de nici un fel. Unele au membri pe toți preoții din sfera lor de activitate, altele au numai membri benevoli, iar alții preoți nu sunt membri la nici una. Mai sunt apoi profesorii de teologie cari nu sunt cuprinși în nici una din aceste categorii.

Cum se vor putea armoniza prin federalizare interesele tuturor astfel ca toți preoții să fie membri ai asociației generale cu drepturi și datorii egale?

Noi vedem singura soluție fericită a organizării asociației generale după *tipicul congresului național bisericesc*, care cuprinde cel mai ideal și democratic principiu de organizare. Asociația să se întemeieze pe eparhii. Evident că actualele societăți vor funcționa și mai departe și nu vor fi stânjenite în activitatea lor cu interese locale.

Asociația generală va cuprinde însă pe toți preoții din țară. Fiecare eparhie va forma o secție a asociației generale, cu un președinte și comitet. Congresul general al Asociației se va compune din delegații fiecărei secții în număr egal pentru toate eparhiile. Consiliul central al asociației se va alcătui din reprezentanții secțiilor, tot în număr egal, trimiși în consiliul central tot de secții. Iar comitetul central va fi ales din sânul consiliului central, în majoritate cu domiciliul în București. Asemenea și președintele Asociației domiciliat în București fiind în permanent contact cu patriarhia și autoritățile superioare ale statului.

Toate problemele se vor dezbate întâi în secții, ale căror propuneri se vor centraliza la consiliul central, care le va prezenta congresului

cu referat și propuneri din partea sa. Iar executarea hotărârilor congresului va cădea în sarcina comitetului central.

În forma aceasta toți preoții din țară vor fi membri ai asociației generale cu drepturi și datorii egale, iar hotărârile congresului vor fi obligatorii pentru toți. Pentru acoperirea cheltuielilor administrative se va fixa o taxă anuală egală pentru toți, indiferent de obligațiile lor față de societățile de acasă.

Avem credința că numai în chipul acesta se va putea crea o temelie solidă a asociației generale. Și avem dorința ca să o vedem realizată cât mai curând, încheată într'un organism, care să dea și rezultate binefăcătoare pentru considerarea și respectarea intereselor întregii preoții.

SEB. STANCA

Conferințe religioase la Universitate

Ciclu Pascal

1. Luni, 8 Martie, ora 19, în sala I, a Facultății de Drept. Prof. Univ. Victor Papilian: *Dumnezeu și biologia.*
2. Marți, 9 Martie, Prof. Univ. Vladimir Ghidionescu: *Sensul divin al sacrificiului.*
3. Miercuri, 10 Martie, Prof. Univ. Romul Cândea: *Credința creștină în istorie.*
4. Joi, 11 Martie, Prof. Univ. Marin Ștefănescu: *Divinitatea lui Iisus Hristos.*
5. Vineri, 12 Martie, Prof. Univ. Coriolan Petran: *Religiune și artă.*
6. Sâmbătă, 13 Martie, Prof. Univ. Eugeniu Speranția: *Dumnezeu în conștiință.*
7. Duminică, 14 Martie, ora 10 1/2 în Catedrală: Prof. A. Nanu, Duhoșnic Univ.: *Dumnezeu în Biserică.*

FOIȘOARA

Biserica și protecția familiei, mamei și copilului¹

de Prof. univ. Dr. Gh. Popoviciu

Protecția și asistența copiilor, grija de a apăra și ajuta copiii nevoiași, începe în țările civilizate de azi propriu zis cu *caritatea creștină*. Antichitatea desconsidera viața copilului și dădea tatălui puterea de a-și omori sau vinde odrasla, instituind suprimarea copiilor născuți debili.

Fără îndoială găsim pe vremea imperiului roman, și înainte de era creștină acte și instituții de caritate păgână, menite să ocrotească și să ajute copilul și mama lui. *Plinius* tânărul fondează la Roma un institut pentru ajutorarea băeților și fetelor fără mijloace. Împăratul *Traian* este creatorul „tabulelor alimentare”. El înființează un fel de pensionate pentru creșterea băeților și fetelor, aducându-și aminte și de copiii nelegitimi și părăsiți, pentru cari destinează aprox. a opta parte din fonduri. După *Traian*, împăratul *Antonius Pius* fondează deasemenea un institut pentru primirea băeților și fetelor mici. Se mai pot înregistra fapte rare, cari privesc mamele și doicile, calitățile lor, aminte, de *M. Fabius Quintilianus*, *Plutarh*, *Plato*. Totuși asistența publică începe să se desvolte abia sub *Constantin cel Mare*, sfântul im-

părat, și mai târziu (sec. 5) sub *Teodosiu al 2-lea* și *Valentinian al 3-lea*. *Constantin cel Mare* decretează să se dea hrană și îmbrăcăminte oricărui sărac care se prezintă cu un copil născut, înzestrând bisericile cu alimente și pământuri, destinate pentru asigurarea infirmilor, văduvelor și a săracilor. În curând iau ființă numeroase instituții de asistență, așa zisele *brefotrofii* și *orfanotrofii*. luându-se totodată dispoziții precise cari privesc primirea copiilor părăsiți.

Nu e mai puțin adevărat, că urme de asistență și protecție (ocrotire) a mamei și copilului se pot descoperi și la alte popoare, contemporane Romanilor sau mai vechi ca ei. În Atena exista un cinosarg, un așa zis gimnaziu al copiilor nelegitimi de 7 ani, crescuți pentru serviciul Statului. Preceptele religioase-igienice ale vechilor Egipteni interesau și îmbrăcăminte și hrana copiilor, reglementând inclusiv etul generator. Legea lui *Moisi* a dat prescripții severe poporului evreiesc, privitor la condițiile de încheiere a căsătoriei (în sensul precursor celui eugenetic de azi) și se ocupă de virginitate, viol, avort, sarcină, naștere, profilaxia bolilor contagioase. În genere se poate spune, că primele dispoziții privitor la ocrotirea sau asistența mamei și copilului la diferite popoare, începând cu timpurile cele mai vechi, sunt luate prin *religiile lor* diferite, după cum peste tot primele începuturi ale medicinei, inclusiv ale copilului, se confundă pretutindeni cu religia, fiind practicate de slujitorii credinței, preoții.

În ceea ce privește rolul Creștinismului în opera de Protecție și Asistență Publică, nu toți istoricii recunosc aceeași importanță Bisericii. Dar chiar și cei cari au

atitudinea cea mai criticistă și cari nu sunt adepți entuziaști ai Bisericii, recunosc că *inițiativa* a aparținut ei. În toate țările creștine de azi opera de Ocrotire și Asistență organizată începe cu pătrunderea culturii creștine. Ocrotirea și Asistența Copilului, împreună cu *primele azile de copii părăsiți* și găsiți, o întâlnim întâi în Orient. Primul ospiciu pentru copii găsiți a fost creat aici, prin hotărârea Conciliului dela Niceea (325).

Modelul pentru opera de protecție (ocrotire) și asistență generală a celor nevoiași, săraci, în condiții simple, l-a dat *prima comunitate creștină din Ierusalim*. Porunca *iubirei de aproape* a produs aici comunitatea tuturor bunurilor, ajutorarea de aproape fiind realizată în forma sa cea mai directă, dela om la om. Se amintește în Faptele Apostolilor, de particulari cari săvârșeau oficiul de soră sau frate de caritate. Astfel *Tavita* sau *Căprioara* ajuta mai ales *văduvele*. Dar chiar în organizațiunea primară a Bisericii creștine îndeplinirea acestor postulate n'a fost lăsată exclusiv în sarcina inițiativei private. S'au înființat dela început, — cum reiese din anumite dispozițiuni ale Constituțiilor apostolice, — instituțiuni modeste, ca a *diaconilor* și *diaconiselor*, având ca atribuțiune specială îngrijirea săracilor, a *văduvelor* și a *orfanilor*. Această formă inițială, complicată din ce în ce mai mult cu timpul, a fost reînviată de Biserica Protestantă. Dar ea nu e realizabilă, decât în comunități mici și între împrejurări simple. În comunitățile mai mari în curând s'a simțit nevoia unor măsuri colective, cari exclud individualizarea prea accentuată. Față de opera de ocrotire și asistență deschisă, în mediul familiar, opera închisă, prin instituții de ocrotire și asistență, a început să câștige tot mai mult teren.

¹ Conferință ținută în Ciclu de conferințe religioase organizate de Universitate, la Sibiu în 21 II. 1943. (Va urma).

Asociația religioasă „Anastasia Șaguna”

În neostenita-i grijă de a conduce turma dreptmăritoare la „izvorul apelor vii”, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului a dat, la începutul anului școlar 1941-1942, înalta binecuvântare și îndrumare, pentru organizarea elevelor dela Școala normală de fete „Andrei Șaguna” din Sibiu, într-o asociație religioasă, purtând numele uneia dintre cele mai credincioase, mai dârze, mai iubitoare și mai jertfelnice mame din trecutul nostru național și bisericesc: „Anastasia Șaguna”.

După aproape doi ani de încercare, de smerită, tăcută, dar stăruitoare și rodnică lucrare, cu a lui Dumnezeu vrere și a Sf. noastre Biserici hotărâre, asociația se extinde pe întreg cuprinsul Arhiepiscopiei noastre.

De aceea socotim de cuviință să dăm o scurtă lămurire în legătură cu gândurile care au dat ființă acestei asociații și lupta duhovnicească pe care o deschide.

E azi îndeobște cunoscut și tot mai mult recunoscut, chiar și de cei care până de curând vânturau alte gânduri și alte rețete, adevărul, că mai presus de politic, economic, social, etc., răul pentru care e atâta suferință în lume e de ordin sufleteș, moral. E lipsa unui ideal spiritual nesdruncinabil, căruia omul să-i supună toate celelalte cerințe și năzuințe ale fapturii sale omenești. E prea nestăvilita și nejudicioasă alergare numai după îndestularea părții materiale din om, ceea ce-l face pe marele pedagog creștin Foerster să spună cu tristețe că: „Magaziile sunt catedralele culturii noastre”.

Lipsa unui astfel de ideal a dus pe teren educativ la situația dureroasă, de a constata, că veacul nostru, numit veacul copilului, pentru că are cea mai frumoasă și mai înaintată metodică, să fie veacul cel mai sărac în putere educatoare.

¹ Fr. W. Foerster: Erziehung und Selbsterziehung, Zürich 1918, p. 2.

Această rătăcire e și mai bătoare la ochi când e vorba de educația fetelor și îndrumarea femeii în general. În acest domeniu a apărut în timpurile noastre curentul de falsă și nenorocită emancipare, cunoscut sub numele de: *feminism*, care în scurte cuvinte s'ar putea defini: *masculinizarea femeii*.

Femeia de azi vrea să fie egală cu bărbatul, în politică, în economie, în moravuri etc. văzând în aceasta *eliberarea de sub jugul bărbatului*. De fapt drumul acesta duce la înjosirea și nefericirea ei personală, precum și la sdruncinarea din temelii a societății omenești.

„Criza în care se sbat azi clasele conducătoare ale națiunilor civilizate, zice un cugetător al nostru, se datorește în primul rând dispariției concepției creștine din organizația familială. Materialismul economic și individualismul feroce au cuprins și sufletul femeiesc și au zdruncinat organizația sănătoasă a familiei. Femeia, pierzându-și suportul religios-moral și intrând în luptă cu bărbatul în domeniul economic și politic, e nevoită, pentru a-și dobândi și păstra libertatea, să devie bărbat, să renunțe la maternitate, sau să devie prostituată, adică liberă și deslegată de orice forme morale”.

Stanley Hall aduce femeilor învinuirea: „că s'au supus orbește sistemului de educație atotstăpânitor bărbătesc, cerințelor căruia i-au jertfit toate înaltele nevoi ale naturii lor, toate înaltele teluri ale culturii lor sufletești, câtă vreme ele aveau menirea, să smulgă și pe bărbat din îngustimea vieții sale interne, prin credința nesdruncinată față de veșnicile năzuințe ale sufletului”.

Încât, dacă pe cărările lumii curge astăzi potop de sânge și lacrimi, pe drept cuvânt se poate spune că o cauză de căpetenie e și aceasta, că a biruit și în bărbat și în femeie partea egoistă, dură,

lipsită de căldură, bărbătească, isgoinind, cu concursul femeii emancipate de către feminismul modern, eternul feminin, singurul aducător de pace și bunăvoință între oameni, iubirea.

Acest curent de falsă emancipare a femeii îl găsim la noi, negreșit nu generalizat, mai ales la oraș, la sat el luând o altă înfățișare, dar cu urmări și mai primejdioase pentru sufletul neamului.

Cu o naivitate și cu o inconștiență înspăimântătoare, fetele satelor noastre, mai ales cele care stau câtva timp pe la oraș, părăsesc portul, obiceiurile și cântecele noastre naționale, *pentru a se domni*.

Este una din cele mai mari primejdii aceasta, pentru că în uitarea fiecărei frânturi de port, de obicei, de cântec, se pierde tot atâtea frânturi de suflet românesc, de suflet plămădit de strămoși, în adânc de veacuri, cu trudă și sânge.

De aceea tremură atâta durere și jale în versul lui Eminescu:

„Și cum vin cu drum de fier,
Toate cântecele pier”...

„Asociația religioasă Anastasia Șaguna” a răsărit din frământarea acestor gânduri și din conștiința, că a merge mai departe pe acest drum de destrămare sufletească a femeii și prin aceasta a neamului întreg, ar fi o nenorocire aproape tot așa de mare ca și înfrângerea în războiu; că oricât de strălucitoare ar fi biruința, pentru care se frâng atâtea trupuri, se chinuesc atâtea suflete și se înalță atâtea rugăciuni, nu ne-ar putea aduce mai multă fericire în viață, fără înfrângerea acestor rătăcirii, care sapă și rod sufletul neamului.

În școli „Asociația religioasă Anastasia Șaguna” deschide luptă împotriva acestui feminism, căutând să formeze viitoarelor soții și mame de intelectuali convingerea, că femeia a fost emancipată odată pentru totdeauna la Bunavestire, în peștera Betleemului, la picioarele Crucii și în dimineața Învierii, când o femeie, Maria Magdalena, a strigat pentru întâia oră: „Hristos a înviat”; că nu făcându-se asemenea bărbaților, ci urmând chemării date lor de

Dumnezeu în lume, vor putea sluji neamului și-și vor găsi fericirea și pacea lor personală.

În fabrici și sate, ea vrea să arate muncitoarelor și țărancelor tinere, că nici în fața neamurilor streine și nici în fața lui Dumnezeu, nu ne vom putea înfățișa și mândri cu ceea ce am împrumutat dela alții, ci cu darurile date nouă dela început și păstrate cu sfințenie și trudă de înaintași: *credința, limba, portul, cântecul și obiceiurile noastre străbune*.

În general asociația vrea să dea tinerei fete, fără deosebire de cultură și clasă socială, un ideal de viață statornic, pe care să nu-l poată clătina nici un uragan de ispite, de necredință și de străinism, ideal cuprins în cuvintele de legământ, care se rostesc la intrarea în ea: „Să urmez, să apăr și să propoveduesc, în întreaga mea viață, învățătura sfintei noastre Biserici ortodoxe și poruncile Neamului, după pilda patroanei noastre, Anastasia Șaguna”.

De aceea chemăm la această luptă pe toți frații preoți, pe toate educatoarele și pe toți educatorii, pe umerii cărora apasă greaua răspundere a creșterii generației de mâine, pe toți și toate, care mai așteaptă, în duhul marilor și neînșelătoarelor nădejdi creștine, reînvierea neamului nostru și a omenirii întregi, la o viață mai bună, la o viață condusă nu de cele de jos ci de cele de sus, la o viață în care peste huetul patimilor și a egoismelor, se va așeza liniștitoare și mântuitoare, prealuminată și veșnică iubire a lui Hristos.

Preotul ZOSIM OANCEA

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

Duminecă în 7 Martie 1943. servesc: Prot. Mih. Neagu, prof. Zosim Oancea și duhovnicul Nicodim Belea; diaconii: Ioan Circov și Constantin Criștiu. Predică prof. Zosim Oancea. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4, Pr. Dr. Ioan Chioariu, dela parohia Sibiu Inf.

Statutul

Asociației religioase „Anastasia Șaguna”

Cap. I. Numele și scopul Asociației

ART. 1. În baza art. 26 și completat cu art. 38 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, se înființează Asociația religioasă „Anastasia Șaguna”, ca instituție religioasă auxiliară, aparținătoare Arh. ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu.

ART. 2. Scopul Asociației este completarea educației religioase, morale, naționale, culturale și sociale a tinerelor fete din sat, din fabrică și din școală, „Cercul tinerimii adulte sf. Gheorghe” rămânând exclusiv pentru educația băieților.

Cap. II. Mijloacele

ART. 3. Pentru ajungerea scopului fixat, Asociația își va desfășura activitatea pe teren religios, moral, național, cultural și social, după cum urmează:

A) Pe teren religios.

1. Cercetarea regulată a bisericii.
2. Mărturisirea și cuminecarea, cel puțin odată pe an, în sf. Paresimi.
3. Fiecare membră va purta o cruculiță la gât, care constituie și înșignă Asociației.
4. Citirea sfintei Scripturi și a altor cărți religioase. Fiecare membră va avea Noul Testament și cartea sa de rugăciuni. Dacă e posibil și foaia „Anastasia Șaguna”.
5. În ședințele săptămânale preotul va citi din sf. Scriptură, tlmăcind cuprinsul, iar membrele vor putea face dări de seamă asupra cărților citite.
6. Fiecare membră va avea un carnet de notări zilnice, în care va consemna versetul citit și în care va ține și o evidență sinceră despre starea sufletească, dacă

e în progres sau în regres. Fetele din sat și muncitoare vor putea face această consemnare odată pe săptămână.

7. Învățarea de cântări religioase, eventual chiar formarea unui cor bisericesc, acolo unde nu există.

8. Îngrijirea bisericii și a cimitirului.

B) Pe teren moral.

1. Întărirea tuturor virtuților creștinești și românești.
2. Desvoltarea bunului simț și a podoarei, caracteristice româncei de altădată.
3. Combaterea moravurilor ușoare, a luxului, a fardului, a alergării nebune după ultimile născociri ale modei.
4. Exerciții de virtute: disciplină, punctualitate, corectitudine, curajul răspunderii, purtarea față de cei mari, ca și față de cei mai mici etc. cu scopul formării caracterului moral.

C) Pe teren național.

1. Prăznuirea sărbătorilor naționale.
2. Desvoltarea mândriei naționale, prin lecturi și povestiri din trecutul și prezentul nostru glorios.
3. Cinstirea memoriei eroilor naționali și îngrijirea mormintelor lor.
4. Cultivarea obiceiurilor, a portului și a cântecelor noastre naționale.

5. Combaterea curentelor de falsă emancipare, care tind, prin stricarea portului, a limbii, a cântecelor etc. la desrădăcinarea sufletească a țărâncei noastre.

6. Excursii pentru cunoașterea locului natal și a împrejurimilor, cu gândul că același pământ, cu aceleași fermecătoare tablouri, au fost reazimul și desfătarea moșilor și strămoșilor noștri.

D) Pe teren cultural.

1. Formarea unei biblioteci de cărți bune a cercului.
2. Abonarea și citirea de gazete cu cuprins instructiv și educativ.

Nu va lipsi dela nici o organizație foaia Asociației „Anastasia Șaguna”.

3. Aranjarea de șezători culturale cu declamări, cântări, teatru, conferințe.

4. Se va cultiva în mod deosebit teatrul ziditor, moral. Principiul va fi: nu acomodarea la gustul momentan al poporului, ci ridicarea acestuia, arătând că trebuie să se treacă odată peste stadiul teatrului de speță inferioră.

5. Cumpărarea și instalarea unui aparat de radio la sediul cercului.

E) Pe teren social.

1. Organizarea operei de asistență socială.
2. Îndrumări în legătură cu gospodăria: curățenia, pregătirea mâncării etc.
3. Desvoltarea industriei casnice, mândria țărâncei de altă dată.
4. Organizarea unui prim ajutor medical, strângerea plantelor de leac, îndrumări în ceea ce privește igiena.
5. Îngrijirea copiilor celor plecați la muncă. Înființarea leagănului de copii.
6. Apropierea între oamenii de diferite trepte sociale, prin propoveduirea și trăirea învățăturii, că în fața lui Dumnezeu suntem toți egali.

Cap. III. Membrele Asociației

ART. 4. Membrele Asociației sunt fetele de orice categorie, socială dela vârsta de 14 ani până la căsătorie, care în mod voluntar doresc să intre în această luptă duhovnicească.

ART. 5. Membrele sunt începătoare și depline. Trecearea dela gradul de membră începătoare la gradul de membră deplină se va face prin următorul legământ:

„Eu N. N., mă oblig să urmez, să apăr și să propoveduesc, în întreaga mea viață, învățătura sfintei noastre Biserici ortodoxe și poruncile Neamului, după pilda patroanei noastre „Anastasia Șaguna”. Amin!”

Politica bisericească a Guvernului Mareșalului Antonescu

Interview cu dl Prof. Aurel Popa, secretarul general al Cultelor și Artelor

Reproducem următorul interview acordat de dl prof. Aurel Popa, vrednicul Secretar general al Cultelor și Artelor, ziarului «Tara» din Sibiu. Realizările bogate și de însemnătate epocală înscrise de guvernul dlui Mareșal Ion Antonescu pe tărâm bisericesc, se datoresc în bună parfe și vașnicului fiu al Arhiepiscopiei noastre. Dacă modestia l-a oprit să o spună, nu putem să nu subliniem noi acest fapt.

— Ați putea să ne spuneți, dl Secretar General, cum vedeți Dvs. stră atențiunea constantă pe care Mareșalul Conducător a arătat-o Bisericii și clerului nostru?

— În cel dintâi ceas — poate cel mai greu al istoriei noastre — când Generalul Antonescu a luat conducerea Statului, în apelul adresat țării la 6 Septembrie 1940, spune: „Sângele nu poate fi răscumpărat cu sânge, nici suferințele prin noi suferințe... Nicio violență... În contra nimănui...”

Astfel, supunându-se unuia dintre cele mai frumoase comandamente ale Scripturii, Generalul Antonescu oprește prigoana împotriva celor vinovați de multe, dar mai ales de năruirea granițelor, desvluind în fața neamului un suflet curat și splendidul calm al omului, care, crezând cu neclintire în triumful binelui, nu vrea să întineze o victorie, lovind și suprimând pe adversari.

La 8 Septembrie, același an, ne chema la rugăciune pe toți, în bisericile noastre, ca „să ne muștrăm de greseliile trecutului” și să luăm solemnă hotărârea de a făuri „o Românie curată, o Românie respectată, o Românie tare”.

În toate zilele, grele de răspundere ce au urmat, adresându-se Românilor, Mareșalul Antonescu a mărturisit, în cuvinte de o biblică rezonanță, o caldă și vie credință în Dumnezeu, iar în apelul dela 28 Septembrie 1940, adresat slujitorilor altarelor românești, plămăiește în fraze de o clasică arhitectură, tipul ideal al preotului, așa cum îl concepe un om, care cunoaște adânc sufletul unui neam încercat de toate suferințele, sufletul unui neam care a căutat pe lăspede din fața altarelor și'n cuvântul

de răscumpărare al Evangheliei puterea să le rabde și nădejdea să le birue.

Care este izvorul tainic ce alimentează această puternică și neistovită credință a Mareșalului în Cel Atotputernic? Ne-o spune el însuși în cuvântarea rostită din prilejul înmânării — de sfintele sărbători ale Crăciunului din anul 1942 — a „Crucii Biruitoare”, cu care Biserica a ținut să cinstească pe cel ce a purtat biruitoarea pe pământuri pustiite de necredință. Este izvorul din care-și adapă încrederea în Dumnezeu atâția oameni, pe cari o mamă pioasă i-a dus, din fragedă vârstă, în pragul altarului, unde sufletul lor curat, copleșit de acel inefabil mister ce se desprinde din firidele casei Domnului, a primit pentru toată viața pecetea credinței și dragostea creștină. Intențite mai târziu prin „chemarea strămoșilor cari au murit pentru brazdă și pe brazdă”.

— Ce nădejdi puneți în colaborarea armonică dintre Biserică și Stat, pe care a ușurat-o și adâncit-o Domnul Mareșal Antonescu?

— Dacă — după cum ne-o arată istoria — primele manifestațiuni ale organizării de Stat au fost religioase, capul Bisericii fiind și șeful Statului; dacă la baza constituțiilor Statelor moderne stă și astăzi dreptul roman, întocmit de Iustinian, cu o concepție profund creștină; dacă cea mai puternică forță de închegare a neamului nostru a fost credința; dacă — în sfârșit — aceiași indivizi care alcătuiesc Statul formează și comunitatea bisericească, o bifurcare a telurilor urmărite de Stat și de Biserică nu poate fi nici măcar concepută.

Este foarte adevărat că între Stat și Biserică au existat reticențe și rezerve, dar acestea pe vremea când o parte din Români erau înglobați Imperiului austriac, ostil și tiranic, străin de ființa neamului și de credința lui. Era normal atunci, ca instinctul nostru de conservare să caute sprijin și îngrădire în prudente rezerve și autonomii, ca cel puțin sub scutul altarelor, acea fracțiune năpăstuită a neamului nostru să-și poată păstra etnicitatea. Astăzi însă — lucru pe care unii nu l pot pricepe — nu mai poate exista niciun anta-

gonism între Stat și Biserică, ele și-au pus în acord interesele pentru atingerea obiectivului suprem: solidaritate și unire, pentru ca jertfele negrăite aduse de ostașii noștri pe depărtate câmpuri de luptă, să poată rodi.

Mareșalul Antonescu s'a străduit să intensifice această normală colaborare dintre Stat și Biserică. A promis, dintru'nceput, să sprijinească „din toată inima și din toate puterile” Biserica. Și și-a ținut cuvântul. Niciodată Statul n'a susținut mai larg activitatea Bisericii. Sub regimul Mareșalului Antonescu s'au vindecat răni vechi, s'au adus legi cari să netezească drumul ostentitorilor în ogorul Domnului, măsuri cari să înlesnească activitatea pastorală a clerului.

Mareșalul Antonescu a declarat că nu vrea să se substitue conducătorilor firești ai preoșimii. Că Biserica „instituție divină, e singură în măsură și în drept să-și stabilească normele de activitate” dar — „în conformitate cu chemarea și interesele Statului”. Și mai adaugă: „În Biserica, ca și în viața de stat lucruri principale nu sunt legile, ci sufletul conducătorilor”. Legile dau impulsul; răvna duhovnicească și dragostea creștină trebuie să sălășuiască în sufletul preoșilor. „Sunt convins, spune mai departe Mareșalul Antonescu în același răspuns dat la un memoriu al I. P. S. S. Patriarhului Nicodem, sunt convins că dacă vor înscrie (preoșii) acea epocă de trăire morală și spirituală, pe care fiecare Neam trebuie să o aibă, ne vom purifica radical firea și-i vom da acel caracter de soliditate definitivă care să ne facă mai serioși și mai bărbăți pentru toate timpurile viitoare”.

Se vede, din cele de mai sus, că Statul a construit armătură de oțel; Biserica trebuie să vină acum și să îmbrace acest schelet — prin străduința slujitorilor ei — în marmura ce va da clădirii, zămlită din străduințele comune, frumusețea, măiestria, strălucirea prin care să înfrunte veacurile.

— Prin recenta desființare a sectelor religioase, solidaritatea sufletească a tuturor românilor a fost considerabil cimentată. Ați putea să spuneți ceva în această chestiune?

— Într'un articol publicat recent în ziarul „Porunca Vremii”, am arătat atât împrejurările cari au dictat măsura desființării sectelor cât și urmările bune ce sperăm să albească această măsură prin readucerea în sânul comunității naționale a celor ce s'au lăsat amăgiți de indivizi cari urmă-

reau desbinarea noastră prin toate mijloacele.

Suntem siguri că Biserica va ști să folosească acest prilej pentru a desfășura cu sfântă răvnă o activitate de apropiere a tuturor de sfintele altare, nu numai reprimând lumina credinței adevărate în sufilele unde rătăcirea sectară a stins-o, ci făcând-o să ardă cu mai multă căldură în inimile unde a fost păstrată și înnoind firul solidarității acolo unde el a fost rupt.

— Care este situația Ortodoxiei românești peste hotare?

Cum se susține ea și de ce mijloace dispune pentru a-și realiza scopurile duhovnicești și naționale?

— Sunt prea cunoscute și prea dure-roase încercările la care sunt supuși nefericiții noștri frați de către vremelnicii stăpânitori ai Transilvaniei de Nord.

Înțelepciunea și înaltele daruri ale Episcopului Nicolae Colan vor ști să îndrepte către bun liman barca lovită de crâncenă urgle a ortodoxiei noastre coto-pite. Cunoaștem zelul duhovnicesc cu care, scoborât ca un adevărat păstor de suflete în mijlocul credincioșilor, acest vrednic chiriach înseninează desnadejdiile, adăpând sufletele obidite din apa vie a credinței.

Atât cât o îngăduie raporturile protocolare dintre noi și țara care-și exercită acum suveranitatea în Transilvania de Nord, guvernul Mareșalului Antonescu n'a pregetat, prin mijlocirea sfintei Biserici, să facă pe cei de acolo să simtă că inima fraților liberi nu i poate ulți, cum nu pot pribegii să uite freamătul codrilor și mi-reasma câmpurilor ardelen, nici unde repezi ale Crișului.

— Cu toate că nu mai există astăzi un Minister al Cultelor, noi avem impresia că se lucrează cu mai mult spor și cu rezultate mai vizibile decât înainte. Căruia fapt i se datorește acest reviriment?

— Cred că răspunsul la această întrebare îl puteți deduce ușor din alte o mie de cazuri banale.

De multe ori un titlu pompos face pe cel ce-l poartă să se considere delegat de orice obligațiuni, scutit de orice sbucium și de orice activitate. Această lege psihologică, aproape general valabilă, l-a făcut, poate, pe dl Mareșal Antonescu să lase fără titular Subsecretariatul Cultelor.

Cu freamătul ce caracterizează unele firi tumultuoase ce nu se cruță, dărându-se deplin, intențit de grija că au la dispoziție

Momentul depunerii legământului nu e hotărât de trecerea unui timp oarecare, ci de dorința sufletească a membrilor. Se recomandă totuși o pregătire ca membră începătoare de cel puțin o jumătate de an.

ART. 6. Membrele plătesc o cotizație săptămânală, cu ocazia fiecărei ședințe, de cel puțin un leu. Scopul cotizației e dublu: 1) educativ, obicinuirea cu punctualitatea și dezvoltarea spiritului de jertfă și 2) financiar, formarea unui fond permanent pentru a sprijini realizarea scopului Asociației.

Toate cercurile vor trimite 10% din cotizații organizației centrale, contribuție la formarea unui fond misionar.

ART. 7. Asociația poate înființa orice fonduri, pentru realizarea scopului său.

Cap. IV. Organizarea și conducerea

ART. 8. Toate membrele Asociației dintr'o parohie formează un cerc.

La oraș se pot înființa mai multe cercuri: fiecare școală va forma un cerc aparte, apoi se vor mai putea forma: cercul muncitoarelor și cercul funcționarilor.

Toate cercurile la un loc formează: „Asociația religioasă misionară ortodoxă: Anastasia Șaguna”.

ART. 9. Conducerea cercului va fi de două feluri: administrativă și duhovnicească.

A) Conducerea administrativă la sat o va exercita un comitet format din:

1. Directorul, care e parohul locului.

2. O președintă, aleasă dintre învățătoarele din sat, de preferat membră a „Societății Femeilor Ortodoxe Române”. ducând o viață în deplină concordanță cu normele Asociației. În cazul când nu s'ar afla, va fi președintă preoteasa sau o altă femeie, îndeplinind aceleași condiții. Se dă prioritate învățătoarei pentru a se realiza o colaborare între Biserică și Școală.

3. O vice președintă, aleasă dintre membrele cercului.

4. O secretară.

5. O casieră.

6. O bibliotecară.

7. O controloră.

8. Două membre de încredere.

La oraș comitetul va avea aceeași compoziție, cu deosebirea că președinta se va alege tot dintre membrele cercului.

B) Conducerea duhovnicească o va exercita: Sfatul duhovnicesc, compus din:

1. Directorul, același dela comitetul administrativ.

2. Președinta, aceeași dela comitetul administrativ.

3. Secretara, aceeași dela comitetul administrativ.

4. Șapte sau nouă membre, alese dintre acelea care s'au apropiat mai mult, prin viața lor, de idealul Asociației. Pot fi alese și dintre cele din comitetul administrativ. La școalele secundare, profesorele, cari doresc să activeze în Asociație, vor fi membre onorifice în sfatul duhovnicesc.

Sfatul duhovnicesc conduce realizarea scopului educativ al Asociației.

ART. 10. Pentru a se evita lupta electorală, alegerea membrilor în comitetul administrativ și în sfatul duhovnicesc se va face prin ridicarea mânei, la propunerea directorului cercului.

Se va desvolta conștiința, că a avea un rol în conducerea Asociației înseamnă a sluji, fără nici o ambiție și vanitate personală.

ART. 11. Mandatul membrilor va dura până la ieșirea din cercul respectiv, dacă s'au dovedit, prin munca depusă și prin purtarea lor, vrednice de aceasta.

ART. 12. În fiecare protopopiat va funcționa un comitet protopopesco pentru supravegherea și îndrumarea activității cercurilor „Anastasia Șaguna”.

ART. 13. Comitetul protopopesco se compune din protopopul locului, ca președinte și șase membri, propuși de acesta, între cari trei directori și trei președinte de cercuri din protopopiat, numiți de către Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc pe trei ani.

ART. 14. Comitetul protopopesco e organul intermediar între organizațiile parohiale și Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc, care este forul suprem de conducere, îndrumare și supraveghere al Asociației.

ART. 15. Organul executiv al Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc este „Sfatul central”, compus din:

1. Directorul general, numit dintre preoșii directori de cercuri din Sibiu.

2. O secretară generală, numită dintre membrele Asociației din Sibiu.

3. Doisprezece membri, propuși de către comitetele protopopești, între cari 6 directori și șase președinte de cercuri. Toate numirile se fac pe trei ani de către Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc.

ART. 16. Sfatul central, în desfășurarea programului educativ al asociației „Anastasia Șaguna”, stă în directă legătură cu Comitetele protopopești și cu conducerea cercurilor parohiale. Comunică, însă, Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc toate măsurile luate.

Cap. 5. Ședințele.

ART. 17. Sfatul central se întrunește odată pe an, la sfârșitul anului școlar. Convocarea o face Directorul general cu opt zile înainte. Despre cele constatate și hotărâte raportează Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc.

ART. 18. Comitetul protopopesco se întrunește odată pe an, în luna Aprilie, în mod ordinar și în mod extraordinar ori de câte ori se ivește o neregulă în activitatea cercurilor parohiale, sau trebuie să se ia măsuri de urgență, excepționale.

un timp limitat pentru realizarea atator utile proiecte, dl. ministru I. Petrovici și colaboratorii săi, dela Culte, au abordat o serie de probleme, unele soluționate și legerate, altele așteptând avizul sf. Sinod pentru a fi traduse în paragrafe de lege, toate ținând la transformarea Bisericii într-un organism viu, conștient de marea ei putere dar și de marea ei răspundere. Fără să se abată dela canoane, Biserica trebuie să devină mai elastică în resorturile ei, pentru a-și desăvârși opera, potolind prin intervenția ei frământările spirituale mai rafinate, cât și nevoia organică a celor legați de brazdă, de a rămâne în cadrul tradițiilor apucate „din bătrâni”.

Dacă intențiile bune isvorite din căldura sufletului nostru vor rodi, săvârșind strângerea rândurilor, răsiește încă, prin mijlocirea Bisericii, aceasta va fi meritul preoților și depinde de înțelegerea cu care ea va ști să primească sugestiile și îndemnurile puterii laice (care nu trebuie considerată pur și simplu ca un „casier plătit”) și devotamentul cu care va sprijini străduințele acestei puteri de a crea caracterele pe care să-și poată clădi nădejile de mâine.

Dar spornica activitate dela Culte — cum o calificăți Dr. — trebuie s'o spunem răspicat, se datorește încrederei desăvârșite cu care Conducătorul Statului a întâmpinat propunerile Departamentului nostru, ceea ce ne-a inspirat curajul de a-i supune noi și noi probleme. Apostilele Marelui, în spiritul cărora am soluționat atâtea probleme sunt mărturie ale interesului deosebit, a grijii capitale pe care Conducătorul Statului o acordă problemelor bisericesti. Capod'opere de concizie și claritate, pline de rodnice sugestii, străbătute de căldura unui suflet mare și a unei inimi ce bate numai pentru Țară, aceste apostile le-am comunicat chigiarhilor, pentru ca să cunoască deosebita dragoste cu care Marelui Conducător se apleacă asupra tuturor angrenajelor ce alcătuiesc complicata țesătură a Statului.

— Cari dintre numeroasele și bunele înfăptuiri ale Subsecretariatului de Stat al Cultelor și Artelor credeți că merită o atențiune specială, în împrejurările actuale?

— Pentru ca Biserica să-și poată îndeplini misiunea se cer, de bună seamă, grele sacrificii materiale cu care guvernul Marelui Antonescu n'a ezitat să se încarce. Raportat la cheltuielile celorlalte Departamente, bugetul Cultelor a avut în-

scrise cifre pe care nu le-a avut vreodată, sub niciun alt guvern.

S'au creat numeroase parohii și s'au înființat noi posturi bugetare de preoți. S'a reparat și situația de inferioritate în care au rămas preoții din Ardeal dela Unire, în privința salarizării, asimilându-se salariile celor cu Institut Teologic și bacalaureat cu salariile preoților licențiați, iar profesorii dela Academie Teologică li s'a făcut o încadrare care să-i satisfacă din punct de vedere material.

Ajutoarele acordate pentru repararea bisericilor și mănăstirilor avariate sau dărmate de cutemur întrec câteva sute de milioane lei, dacă ținem seama și de sumele date din caseta de celular a Marelui Consiliului și de cele peste 300 de milioane distribuite de Prefecturi din ordinul domnului ministru al Internelor, Generalul Dumitru Popescu.

Problema reorganizării mănăstirilor, organizarea misiunii de peste Nistru, înființarea parohiei ortodoxe la Berlin și tratativele purtate pentru înființarea unei parohii ortodoxe la Roma, desființarea sectelor, sunt realizările mai importante ale acestui Departament din cursul anului trecut.

(Va urma).

Nr. 12093/1942 Pl.

Circulară

Către Onorați Membrii Clerici și mireni ai Adunării protopopești electorale din Protopopiatul Orăștiei

In temeiul delegației date la 19 Ianuarie 1943 de către Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu, pentru săvârșirea alegerii de protopop al Orăștiei și în conformitate cu dispozițiile Regulamentului în vigoare, de procedură la alegerea de protopopi în Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, am onoare a convoca la ședință Consiliul protopopesco, pe ziua de 20 Martie a. c. ora 10 a. m. în școala confesională din Orăștie, pentru examinarea cererilor introduse la Concurs și pentru stabilirea tabloului de candidare la postul de protopop al protopopiatului Orăștiei.

Totodată convocăm pe aceeași zi, — 20 Martie a. c. — Adunarea

electorală protopopească, în biserica parohială din Orăștie, la ora 10'30 a. m., la slujba Invocării Duhului Sfânt și la deschiderea adunării electorale pentru săvârșirea alegerii de protopop.

Sibiu, 1 Martie 1943.

Arhim. Teodor Scorobet

Comisar consistorial

R o m â n i a
Judecătoria de pace rurală Agnita

Dos. Nr. G. 725/1942. [19] 1—1

Publicațiune de licitație

Subsemnatul delegat judecătoresc prin prezenta aduc la cunoștință publică că în baza încheierii Nr. C. 303/1942 de ordonarea executiei, a acestei judecătoria, în urma căreia s'a efectuat executie de escontențare la urmărit în favorul urmăritorului Dancu Dumitru din Agnita, repr. prin Dr. Romul Curta pentru încasarea creanței de 10.474 Lei cap. și accesorii.

Prin cererea înregistrată sub Nr. 1235 din 19 Februarie 1943 s'a cerut ordonarea și fixarea licitației asupra mobilelor ce au fost sechestrate conform procesului verbal de executie dela dosar pentru neplata sumei de 10.474 Lei asupra următoarelor obiecte: Doi purcei albi de câte trei luni, un car că osii de lemn, un plug zack cu grindea de lemn și una vacă roșie cu alb de 8 ani, cari s'au evaluat la suma totală de Lei 25.300.

Pentru vânzarea acestor obiecte fixez termen de licitație pentru ziua de 20 Martie 1943, orele 15 p. m. la domiciliul urmăritului în comuna Agnita-Hotar la fața locului, când obiectele sechestrate se vor vinde în licitație publică și în caz de necesitate și sub prețului de estimare.

În cazul când mobilele de mai sus au fost sechestrate sau suprasedchestrate și de alți urmăritori, licitația se va ține și în favorul acestora.

Agnita la 24 Februarie 1943.

Delegat judecătoresc
Valer Armeanu

R o m â n i a
Judecătoria de pace rurală Agnita

Dos. Nr. G. 1106/1942. [20] 1—1

Publicațiune de licitație

Subsemnatul delegat judecătoresc prin prezenta aduc la cunoștință publică, că în baza deciziei de ordonarea

execuției cu Nr. C. 2354/1928 dată în cauza urmăritorului Dr. R. Curta din Agnita mărăritorului Dr. Pelicișor pentru încasarea creanței în suma de 1160 Lei cap. și accesorii.

În baza deciziei cu Nr. de mai sus se fixează termen de licitație asupra mobilelor sechestrate prin procesul verbal de executie cu Nr. G. 1106/1942, după cum urmează: una scoară de un an, 2,5 mărji de fân și 3. un sac de 8 stăpi cari s'au evaluat la suma de 22.500 Lei, pentru data de 22 Martie 1943, orele 16 la domiciliul urmărit în comuna Pelicișor când mobilele de mai sus se vor vinde în numerar și în caz de necesitate și sub prețului de estimare

Agnita, 26 Februarie 1943.

Delegat judecătoresc:
I. Fleșariu.

Nr. 1935/ 1943 [18] 1—1

Publicațiune

În ziua de 24 Martie 1943 la ora 10 dimineața se va ține în cancelaria Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, în Sibiu, Strada Mitropoliei 32, licitație publică cu oferte închise, pentru vânzarea următoarelor materiale lemnoase ce se găsesc în pădurea „Tufari” situată în hotarul comunei Cisnădie, județul Sibiu:

a) Ciresa 1654,552 metri cubi lemn de lucru esență stejar, fasonat în regie.

b) Circa 793 metri cubi lemn de lucru esență stejar, nefasonat în arbori doborâți în regie.

Tot la aceeași dată și în același loc, se va ține licitație pentru vânzarea a circa 184.622 metri cubi lemn de lucru esență stejar, fasonat în regie, ce se găsește în pădurea „Ciuhă” situată în hotarul comunei Vurpăr, județul Sibiu.

Ofertanții vor prezenta oferte închise, la data și ora de mai sus în cancelaria Arhiepiscopiei ortodoxe române din Sibiu, unde se pot vedea zilnic condițiile și se dau informații.

Ofertele pentru lemnul din pădurea „Tufari” vor fi însoțite de garanție de lei 430.000 — patru sute treizeci mii — iar ofertele pentru lemnul din pădurea „Ciuhă” de garanție de Lei 24.000 — douăzeci și patru mii — în oferte de Stat.

În cazul când licitația dela 24 Martie nu va avea rezultat, se va ține a doua licitație în același loc, în ziua de 2 Aprilie 1943 la ora 10 dimineața.

Supraoferte nu se iau în considerare.

Sibiu, 1 Martie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

ART. 19. Sfatul duhovnicesc ține ședință, în mod ordinar, la începutul fiecărei luni, stabilind programul de activitate pe o lună și în mod extraordinar ori de câte ori o cer nevoile cercului.

ART. 20. Comitetul administrativ al cercului ține ședințe, în mod ordinar, din două în două luni și în mod extraordinar, ori de câte ori o cer nevoile cercului.

ART. 21. Ședințele cercului sunt:

1. De constituire. Din inițiativă proprie, la cererea învățătorului sau a altor fete, care au activat în Asociație în altă localitate, preotul convoacă fetele din parohia sa, la școli catihetale elevelor, le vorbește despre „scopul înalt al Asociației religioase Anastasia Șaguna” și, constatând voința de a se încadra în această luptă duhovnicească, procedează la constituirea cercului, alegând comitetul administrativ, după normele cuprinse în acest Statut.

Procesul verbal despre ședință se înaintează în copie comitetului protopopesco și Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc.

Sfatul duhovnicesc se va alege după trei luni de activitate, când preotul poate observa care dintre membrele cercului sunt mai potrivite pentru această chemare.

2. De zidire sufletească. Fiecare cerc va ține o ședință săptămânală de zidire sufletească, în ziua cea mai potrivită, având în vedere ocupațiunea fetelor. Ședința constă din:

- Deschiderea cu cântarea: „Cu noi este Dumnezeu”, sau „Împărate ceresc”;
- Cetirea procesului verbal din ședința precedentă;
- Cetire din sf. Scriptură, cu scurtă meditație ținută de preot;
- Scurtă cuvântare cu cuprins moral, patriotic, sau social, ținută de președinte, de altă membră, sau de o persoană din afară, invitată în acest scop;

e) Dări de seamă asupra cărților citite de membre;

f) Propuneri, constatări și hotărâri în legătură cu mersul exercițiilor de virtute. Președinta va face raportul săptămânal în această privință;

g) Închiderea cu cântarea: „Apărătoare Doamnă”. Toate aceste puncte vor fi alternare de cântări religioase. Programul poate varia după împrejurări. Se recomandă, însă, să nu dureze mai mult de o oră.

Dacă în localitate sunt mai multe cercuri, o ședință pe lună se va ține cu toate cercurile la un proces verbal consemnându-se în registrul de procese verbale al fiecărui cerc.

3. Adunarea generală, ținută în luna Iunie, la sfârșitul anului școlar, sub conducerea directorului Asociației. Hotărârile se iau cu majoritatea de voturi a celor prezenți, care trebuie să fie cel puțin $\frac{1}{3}$ din membrii cercului.

Dacă la întâia convocare nu s'ar întruni numărul cerut, se convoacă a doua adunare, care se ține cu oricâți membri ar fi de față.

Lucrările ședinței sunt:

- Cetirea raportului general de activitate anuală.
- Aprobarea cheltuielilor în legătură cu această activitate.
- Completarea comitetului administrativ și a sfatului duhovnicesc, în caz de descompletare, prin părăsirea cercului de către membre, ex. absolvirea școlii respective.

Pentru completare se vor prefera membrele depline. Ședința se deschide și se încheie ca și ședința săptămânală. Procesul verbal, împreună cu raportul de activitate anuală, se va înainta Comitetului protopopesco și Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc.

Cap. VI. Chestiuni disciplinare

ART. 22. Având în vedere că intrarea în Asociație e strict salarizată, atât în ceea ce privește sâtențele, mun-

citoarele, cât și în ceea ce privește elevelor, nu se va face nici o concesiune dela linia înaltă de purtare acceptată. Principiul va fi: nu se sacrifică niciodată și nicăiri calitatea numărului. În consecință, membrilor care se abat dela această linie și nu se îndreptează după întrețelă persuasiuna, recomandată de sf. Scriptură (Mat. XVIII 15—17), li se va aplica, după gravitatea greșalei, fie o pedeapsă constând dintr'un act de penitență, propusă de preot, fie excluderea din Asociație.

ART. 23. Pedeapsa o hotărăște sfatul duhovnicesc.

ART. 24. Membra exclusă din Asociație, dacă ulterior, cel puțin o jumătate de an, dă dovadă de îndreptare, poate fi reprimată, dar numai cu aprobarea Adunării generale.

Cap. VII. Dispoziții generale și finale

ART. 25. Toate societățile existente pentru organizarea tinerimii feminine din parohii se vor acomoda acestui Statut.

ART. 26. În caz de desființare a cercului, toată averea lui trece în patrimoniul organizației centrale a Asociației.

ART. 27. Cercurile vor putea lua și alte hotărâri pentru realizarea scopului Asociației, pe care le vor comunica Comitetului Protopopesco spre aprobare. Hotărârile mai însemnate se vor comunica spre aprobare Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc.

În general se va face totul pentru a se desvolta în toate membrele „Asociației religioase Anastasia Șaguna” conștiința vie, singura cheazăie a succesului în lupta pornită, că ele sunt purtătoare de torțe ale reinvierii în lumea tineretului feminin al Neamului.

Sibiu din ședința secțiilor unite ținută la 19 Ian. 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc-Sibiu

Editura și tiparul Tipografiei Arhiepiscopice